

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny PLASTYKA, klasa VI

Zgodnie z obowiązującą podstawą programową 2024

Wymagania dostosowano do sześciostopniowej skali ocen.

Nr lekcji	Temat lekcji	Wymagania na ocenę dopuszczającą Uczeń:	Wymagania na ocenę Dostateczną Uczeń potrafi to, co na ocenę dopuszczającą oraz:	Wymagania na ocenę dobrą Uczeń potrafi to, co na ocenę dostateczną oraz:	Wymagania na ocenę bardzo dobrą Uczeń potrafi to, co na ocenę dobrą oraz:	Wymagania na ocenę celującą Uczeń potrafi to, co na ocenę bardzo dobrą oraz:
OKRES I						
1						
2.3 4. 5	Poznajemy sztukę od kuchni. Jak powstaje dzieło graficzne ? Druk wypukły, wklęsły i płaski	- znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych, -orientacyjne określanie podziału pracy grafika na dwa etapy, oryginału w grafice	-orientacyjne określanie źródeł powstawania i cech grafiki jako dziedziny sztuki - rozumienie podziału technik graficznych na druk wklęsły, płaski i wypukły - stworzenie prostej kompozycji, odbitki unikatowej z przekrojonych warzyw oraz innych materiałów o bogatej fakturze	- określanie liczby oryginalnych dzieł z jednej matrycy, -orientacyjne określania cech druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego - orientacyjne rozpoznawanie, jakimi technikami zostały wykonane oglądane dzieła - stworzenie oryginalnej, wieloelementowej odbitki (monotypia)/ (uzupełnionej pastelami suchymi	- bardzo dobra znajomość i rozumienie znaczenia dwuetapowego procesu twórczego -wymienia nazwy technik graficznych wklęsłych, wypukłych i płaskich - rozpoznawanie dzieł graficznych wykonanych różnymi technikami na podstawie występujących w nich kresek i plam	- precyzyjne określanie różnych źródeł powstawania grafiki - zauważanie różnicy w zakresie pojęcia oryginału w grafice w stosunku do innych dziedzin plastyki - opisywanie różnych dzieł graficznych druku wypukłego i wklęsłego przy zauważaniu jego specyfiki i charakterystycznych dla niego środków wyrazu artystycznego
6.7	O ŚWIETLE W DZIELE SZTUKI Poznajemy język sztuki - walor.Jak	-znajomość i orientacyjne określanie pojęcia waloru, jasności i nasycenia barwy	- stosowanie zróżnicowanego waloru w prostej kompozycji czarno-białej lub mozaice z czarno-białych gazet	-znajomość i precyzyjne określanie pojęcia waloru, porównywanie waloru różnych barw, -określanie związku waloru z jasnością i	-wyjaśnianie pojęć miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na	-celowe posługiwanie się zróżnicowaniem walorowym w oryginalnej pod względem formy plastycznej i pomysłu kompozycji

	<p>pokazać płaskie kształty, a jak świat trójwymiarowy.</p>	<p>- zauważanie niektórych różnic walorowych, jasności i nasycenia barw podczas oglądania zdjęć oraz czarno-białych i barwnych reprodukcji dzieł</p>	<p>- próba tworzenia kompozycji martwej natury, z owoców i codziennych przedmiotów z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi,</p>	<p>nasyceniem barwy, porównywanie jasności i nasycenia różnych barw - tworzenie oryginalnej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w formie wycinanki oraz nawiązującej do niej oryginalnej kompozycji martwej natury, z owoców i codziennych przedmiotów z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi,</p>	<p>płaszczyźnie – rysunku miękkim ołówkiem lub mozaice z gazet, wykorzystywanie możliwości wybranej techniki pracy</p>	<p>- określanie związków i znaczenia światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach</p>
8.9	<p>Czym jest światło w rzeźbie. / „Pola, lasy, rzeki – widok z lotu ptaka”. „W puszczy – drzewa, rośliny, zwierzęta” (reliefy)</p>	<p>-określenie czym jest faktura w rzeźbie -ogólna znajomość narzędzi rzeźbiarskich</p>	<p>-orientacyjne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, orientacyjna znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły -próba stworzenie prostego białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze przedstawiającego krajobraz z lotu ptaka</p>	<p>- omawianie wybranej rzeźby lub płaskorzeźby, w której charakter bryły wydobywany jest przez światło (orientacyjne określanie jej faktury, kształtów, linii) - tworzenie oryginalnego białego lub wielobarwnego reliefu z masy papierowej o zróżnicowanej fakturze</p>	<p>-dokładne omówienie kilku rzeźb o zróżnicowanych tematach, z różnych materiałów, w których charakter bryły jest wydobywany przez światło (określanie różnic faktury, kształtów, linii)</p>	<p>-precyzyjne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, dobra znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły</p>

10.	O PRZESTRZENI W OBRAZIE Najstarsze opowiadania o świecie i przestrzeni.	-znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie	-tworzenie szkiców trafnie ilustrujących przedstawianie obiektów i przestrzeni w układzie rzędowym, pasowym, kulisowym	-rozumienie i precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy - -znajomość rodzajów przedstawiania przestrzeni oraz ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie	-omawianie zasad poznanych rodzajów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie na różnych przykładach w dziełach sztuki	- tworzenie przemyślanej, oryginalnej kompozycji pasowej, trafnie ilustrującej wybraną tematykę współczesną
11. 12.	Poznajemy perspektywę linearną. Przestrzeń i bryły w perspektywie linearnej.	- rozumienie znaczenia linii horyzontu w perspektywie linearnej -orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej	- próba stworzenia kompozycji rysunkowej, w której zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej - orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii -zauważanie i opisywanie niektórych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach -tworzenie prostej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której zastosowane są częściowo	- znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie -tworzenie kompozycji rysunkowej, w której w konsekwentny i przemyślany sposób zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i wykorzystany światłocien	- określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka - określanie znaczenia i usytuowania punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej -precyzyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, wnikliwe obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii - zauważanie i opisywanie zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach	- zauważanie i opisywanie wielu istotnych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach -tworzenie ciekawej wieloelementowej kompozycji rysunkowej, w której w konsekwentny i przemyślany sposób zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i wykorzystany światłocien

					malarskich, rysunkowych, graficznych	
13. 14	Poznajemy perspektywę powietrzną i malarską	-znajomość i określanie związku temperatury barw przedmiotów z ich umiejscowieniem w przestrzeni w perspektywie malarskiej - orientacyjne określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia - wskazywanie niektórych cech perspektywy powietrznej w wybranym obrazie	- próba tworzenia kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna -tworzenie prostej kompozycji pejzażowej, w której zastosowane są elementy perspektywy powietrznej -posługiwanie się techniką rysowania suchymi pastelami albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w pracy plastycznej	-tworzenie ciekawej kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna i malarska - precyzyjne określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia dla przedstawienia głębi w obrazie, wyjaśnianie przyczyn zmiany kolorystyki obiektów w miarę oddalenia od oka widza - tworzenie oryginalnej kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna	- wykorzystywanie różnych możliwości techniki rysowania pastelami suchymi albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w tworzonej pracy plastycznej - określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym -określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej	- wskazywanie sposobu zastosowania perspektywy powietrznej w dziełach malarskich o zróżnicowanym charakterze -tworzenie wybraną techniką ciekawej, oryginalnej kompozycji, interesującej pod względem formy plastycznej ukazującej pory roku, w której przestrzeń ukazana została za pomocą planów i perspektywy malarskiej (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi z kolażem)
15	„Wehikuł czasu” – praca inspirowana wybranym dziełem sztuki dawnej.	-określanie kolejności sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej	-określanie ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej	-określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce -tworzenie kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki, okresy w sztuce	-tworzenie precyzyjnej, estetycznej oryginalnej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki, okresy w sztuce lub pojazdu przenoszącego w wybrany okres w historii w otoczeniu przestrzeni inspirowanej	-określanie wybranych form tematów i dzieł na podstawie na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, obserwowanie cech wspólnych i odrębnych dzieł wybranych epok

					charakterystycznymi dziełami sztuki.	m.in. obserwowanie i wskazywanie przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
16, 17, 18 19	Lekcje powtórzeniowe/plenerowe/wyjścia na wystawy/realizacja tematów na konkursy plastyczne					
OKRES II						
20. 21	STATYCZNIE CZY DYNAMICZNI E Jak rytm i symetria porządkują kompozycje oraz formy budowli i planów miast. Sztuka renesansu	- określanie tematyki poruszanej przez wybranych artystów renesansowych,	- rozpoznawania kilku dzieł największych twórców renesansu	-precyzyjne określanie cech, charakteru sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia, kontynuacji i rozwinięcia sztuki antycznej - rozpoznawania dzieł największych twórców renesansu - precyzyjne określanie, rozumienie znaczenia istotnych cech dzieł renesansowych m.in. harmonii, spokoju, umiaru, idealizacji	- bardzo dobra znajomość cech kompozycji renesansowych kompozycji malarskich i rzeźbiarskich oraz określanie środków plastycznych służących do ich uzyskiwania - znajomość i określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych na przykładzie Zamościa	-precyzyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym formy i nawiązań dzieł rzeźbiarskich oraz architektonicznych do sztuki antycznej, oraz inspirowania się antykiem w sztuce współczesnej
23. 24.	Poznajemy sztukę baroku. Co potęguje dynamikę, wrażenie ruchu w kompozycjach	-rozpoznawanie kilku dzieł barokowych - rozpoznawanie kompozycji dynamicznej w malarstwie	-określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie - rozpoznawanie największych dzieł epoki baroku	-wskazywanie środków plastycznych służących do uzyskiwania wrażenia ruchu, zmienności, dynamiki w kompozycji -precyzyjne określanie istotnych cech kompozycji	-określanie i wskazywanie wielu charakterystycznych, istotnych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie różnorodności	-określanie i wskazywanie wielu charakterystycznych, istotnych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie różnorodności

	malarskich i architekturze	- orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze -		dynamicznej w rzeźbie i architekturze -orientacyjne określanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych	malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych mitologicznych, religijnych - tworzenie prostej kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle o ostrych lub obłych, płynnych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną	malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych mitologicznych, religijnych, późniejszych obrazów historycznych i batalistycznych, pejzaży oraz współczesnych scen rodzajowych m.in. w filmach - omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy cech, wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
25.	Kiedy artysta jest badaczem. Obserwacja przemian w czasie, przemijanie – piękno młodości i starości	-próba tworzenie prostych kompozycji barwnych inspirowanych naturą oraz problematyką przemijania	-orientacyjne określanie roli i zadań artysty wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty - tworzenie prostych kompozycji barwnych inspirowanych naturą oraz problematyką przemijania	-orientacyjne rozumienie znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych osób, przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych -wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty - tworzenie prostych kompozycji barwnych	-określanie zmieniającej się roli i zadań artysty w wybranych okresach w sztuce, -wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad oraz dokładne omawianie tego na wybranych przykładach dzieł i postaw artystów (Dürer, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Wyczółkowski)	- tworzenie oryginalnych barwnych kompozycji rysunkowych i malarskich ściśle związanych z obserwacją natury oraz problematyką przemijania -kopia autoportretów wybranych malarzy z różnych okresów w życiu np. Rembrandta

				inspirowanych naturą oraz problematyką przemijania		
26, 27	Kiedy artysta jest badaczem – określanie i badanie zasad. / Abstrakcja z losowo rozrzucanych kształtów	- próba stworzenia techniką wycinanki prostej kompozycji abstrakcyjnej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy	- uproszczone opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady -tworzenie techniką wycinanki prostej kompozycji abstrakcyjnej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy	- orientacyjne określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury oraz jako badacza zasad rządzących wybranymi zdarzeniami w wybranych okresach w historii i współcześnie	-precyzyjna znajomość i określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury, badacza w wybranych okresach w historii oraz współcześnie jako wnikliwego badacza zjawisk, zasad rządzących wybranymi zdarzeniami prowadzącymi do stworzenia abstrakcyjnego obrazu lub akcji - tworzenie techniką wycinanki złożonej, oryginalnej kompozycji abstrakcyjnej powstającej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy, dokładne zaplanowanie etapów wykonania pracy	- precyzyjne opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady matematyczne lub zjawiska socjologiczne
28.	Czy artysta jest iluzjonistą? Nie daj się oszukać! Wejście w świat artysty. Gra i zabawa artysty z widzem. Zasady gry, sposób iluzji. / Kolorowe kałuże	-próba stworzenia prostej kompozycji, projektu street artu łączącej się z rzeczywistością i ją uzupełniającej	-tworzenie prostej kompozycji, projektu street artu łączącej się z rzeczywistością i ją uzupełniającej - orientacyjna znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego	- orientacyjna znajomość roli artysty jako kreatora dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości -orientacyjna znajomość wybranych dzieł z różnych okresów wiernie, w fotograficzny sposób	- bardzo dobra znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego - tworzenie oryginalnej kompozycji street artu ściśle, iluzyjnie łączącej się z rzeczywistością i ciekawie i zaskakująco ją uzupełniającej	- znajomość roli artysty jako kreatora różnorodnych dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości - bardzo dobra znajomość wybranych dzieł z różnych

	i kamienie na chodniku, zaskakujące przeszkody.			naśladowujących rzeczywistość i łączących się z nią - uczestniczenie w dyskusji o postawach i roli artysty		okresów wiernie, w fotograficzny sposób naśladowujących rzeczywistość i łączących się z nią
29. 30.	Jak powstaje i czego się składa ornament? Czyli o potrzebie ozdabiania i dekorowania w sztuce i życiu codziennym.	- orientacyjne określanie natury jako inspiracji do powstawania ornamentów wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego - tworzenie uproszczonych ornamentów z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego ornamentu w miarę spójnego pod względem stylistycznym	- orientacyjne określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej - orientacyjne wskazywanie związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą - wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego prostego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny (prosta kompozycja rytmiczna, otwarta)	- orientacyjne określanie czasu, miejsca i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu - orientacyjne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów - orientacyjna znajomość związków ornamentów z niektórymi dziedzinami sztuki i technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane)	-określanie różnych stylizowanych elementów natury (roślin, zwierząt, detali krajobrazu często uproszczonych do form geometrycznych i/lub abstrakcyjnych) jako inspiracji do tworzenia motywów zdobniczych wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego - określanie czasu, miejsca powstania i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu - tworzenie oryginalnego, złożonego, bogatego ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego, bogatego ornamentu spójnego pod względem stylistycznym	- precyzyjne określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej - dobra znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane) -trafne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów -wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego oryginalnego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w

						projektowaniu tkaniny jako złożonej kompozycji rytmicznej i otwartej
31.	Poznajemy modę i proporcje sylwetki na przykładzie barokowej i rokokowej mody. / Jak w pięknej sukni mogła bawić się mała królewna?/ Niezwykła suknia z kryzą i wachlarzem	- ogólne rozumienie związku mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce	- orientacyjne określanie specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki - projektowanie i tworzenie modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni na stelażu inspirowanej modą barokową i rokokową ze zróżnicowanych materiałów ekologicznych i innych	- orientacyjne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów strojów i fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire - orientacyjne określanie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej	- określanie i rozumienie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej, odzwierciedlanie pozycji społecznej w formie i atrybutach stroju -projektowanie i tworzenie oryginalnego modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni z kryzą i wachlarzem na odpowiednim stelażu inspirowanej modą barokową, rokokową lub empire ze zróżnicowanych materiałów ekologicznych i innych - określanie znaczenia i specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki	-dobre rozumienie różnorodnych związków i oddziaływań mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce - określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów części strojów oraz fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
32.	Poznajemy język mody jako środek porozumienia między ludźmi.	- orientacyjne, ogólne rozumienie estetycznego, użytkowego i	-wskazywanie ogólnych związków mody ze stylem panującym w sztuce - tworzenie projektu i modelu fryzury i/lub	- ogólne rozumienie dawnej mody jako źródła inspiracji dla współczesnych projektantów	-dobre rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej, stanowiska,	- wskazywanie różnorodnych związków mody z kulturą, okresem w historii, stylem

	<p>Opowiadanie o sobie i pozycji społecznej poprzez strój. / Oficjalnie czy „na luzie” – szal i krawat zmieniają strój. /Moje marzenia, upodobania, pasje „na głowie” – zabawna fryzura, nakrycie głowy opowiadające o mnie... z przymrużeniem oka</p>	<p>społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej</p>	<p>nakrycia głowy z atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka</p>	<p>- ogólne rozumienie znaczenia fryzur jako dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną oraz elementu korygującego proporcje sylwetki - tworzenie kompozycji prostych, istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru</p>	<p>funkcji społecznej, stanu majątkowego - rozumienie różnorodnych oddziaływań i wpływów mody dawnej na współczesną jako źródła inspiracji, pomysłów do przetwarzania wybranych elementów strojów historycznych we współczesnej modzie kreowanej przez największych projektantów - rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire -tworzenie oryginalnego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i ciekawie zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego</p>	<p>panującym w sztuce na przykładzie mody barokowej, rokokowej, empire -tworzenie kompozycji oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru</p>
--	--	--	---	---	---	---

					nawiązania do baroku i rokoka	
33. 34.	Jakie jest znaczenie ogrodów. / Nastrój i tajemniczość angielskiego ogrodu – budowla, rzeźba ukryta wśród drzew. Poznajemy ogrody zen. Harmonia i spokój wschodnich ogrodów. / Współczesne kwiatowe rzeźby i zielone ściany.	- rozumienie ogólnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, historycznie związanych z pałacem, budowlą mieszkalną	- orientacyjne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni - tworzenie prostych planów dwóch znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi	- dokonywanie prostych porównań zasadniczych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych - ogólne rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób - rozumienie idei harmonii, równowagi spokoju wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce - projektowanie i tworzenie prostych kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie makiety ogrodu w stylu zen	- rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów - rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin - dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych	- tworzenie oryginalnych ciekawych planów znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej mieszaną farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi

35.	Powtarzamy wiadomości o grafice. Drzewo grafiki – podziały grafiki, rodzaje druku i techniki	- orientacyjne rozumienie dwuetapowego procesu powstawania grafiki i równorzędnej wartości wszystkich odbitek jako oryginałów	- orientacyjne określanie grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, ogólna znajomość podziału grafiki na artystyczną i użytkową oraz komputerową -ogólne rozumienie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich związku z technikami graficznymi	-rozumienie i określanie specyfiki grafiki jako jedynej dziedziny sztuki, w której proces powstawania dzieł jest dwuetapowy i wszystkie powstające odbitki mają wartość oryginalnych dzieł sztuki	- określanie szerokiego zakresu grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, dobra znajomość podziału grafiki jako dziedziny sztuki na artystyczną i użytkową oraz komputerową - rozumienie i precyzowanie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich ścisłego związku z technikami graficznymi - znajomość i dokonywanie dokładnego podziału na druk wklęsły, wypukły i płaski, znajomość rodzajów płyt graficznych, charakterystycznych narzędzi, sposobów wykonywania matryc określonymi technikami graficznymi, wyglądu odbitek, środków plastycznych charakterystycznych dla prac wykonanych poszczególnymi technikami	-znajomość wybranych artystów posługujących się technikami graficznymi druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego, omawianie wybranych dzieł, rozumienie i omawianie specyficznych środków plastycznych zastosowanych w grafikach wykonanych poszczególnymi technikami -tworzenie ciekawej pod względem plastycznym kompozycji w dokładny sposób prezentującej główne podziały, specyfikę grafiki oraz różnorodne techniki graficzne druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego - znajomość grafiki (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu o grafice)
36. 37	Powtórzenie wiadomości o świetle w dziełach sztuki i	- orientacyjne rozumienie słabego i mocnego waloru	- orientacyjne określanie i rozumienie różnych sposobów przedstawienia przestrzeni na płaszczyźnie	-orientacyjne określanie znaczenia barw, temperatury barwy w perspektywie malarskiej	-rozumienie i dokładne określanie słabego mocnego waloru barwy, plamy barwnej,	-rozumienie i bardzo dobra znajomość oraz porównywanie różnych sposobów przedstawiania

	<p>sposobach przedstawiania przestrzeni w obrazie. /Ten sam temat w różnym świetle i w przestrzeni przedstawianej w różny sposób</p>	<p>barwy, plamy barwnej, porównywanie waloru niektórych barw i plam barwnych -orientacyjne rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie</p>	<p>w historii w dziełach sztuki -orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej i przedstawiania przestrzeni z różnych punktów widzenia w tej perspektywie oraz skrótów perspektywicznych przedmiotów przedstawianych w perspektywie linearnej -orientacyjne określanie zmian kolorystycznych przedmiotów w przestrzeni w perspektywie powietrznej</p>	<p>-orientacyjne określanie cech perspektywy kulisowej i znaczenia planów obrazu -tworzenie kilku prostych kompozycji w podobnej do siebie tematyce obrazujących orientacyjne rozumienie znaczenia waloru, światłocienia i cieniowania oraz ogólnego przeglądu poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni -ogólna znajomość waloru, światłocienia, cieniowania oraz różnych sposobów przedstawiania przestrzeni, napisanie sprawdzianu w zakresie podstawowym</p>	<p>precyzyjne porównywanie barw, plam barwnych o słabym i mocnym walorze rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie i we własnych pracach plastycznych, rozpoznawanie, stosowanie i porównywanie miękkiego i twardego modelunku światłocieniowego -określanie zasad perspektywy linearnej, znaczenia umiejscowienia linii horyzontu oraz punktu zbiegu linii i przedstawiania przestrzeni z różnych punktów widzenia oraz skrótów perspektywicznych przedmiotów przedstawianych w perspektywie linearnej -bardzo dobra znajomość zmian kolorystycznych przedmiotów w przestrzeni w perspektywie powietrznej - precyzyjne określanie znaczenia barw, temperatury barw dla</p>	<p>przestrzeni na płaszczyźnie w historii w różnych dziełach sztuki</p>
--	--	--	---	--	---	---

					<p>przedstawiania przestrzeni w perspektywie malarskiej</p> <p>-precyzyjne określanie przedstawiania przestrzeni w perspektywie kulisowej i za pomocą planów obrazu</p>	
38. 39	<p>Tematy dodatkowe do dyspozycji nauczyciela</p> <p>Powtórzenie o poznanych epokach, rodzajach kompozycji stosowanych przez artystów / wyjścia na wystawy, plenery</p>					